Traducere din suedeza

Stampila: Intrare catre Curtea de Apel Svea
BIROUL DE REGISTRATURA
05.07.2012

SALC

Stampila: CURTEA DE APEL SVEA
Departament 2
Doc. nr. T 6123-12
Intrare: 04.07.2012
Anexa: 1

Stampila: CURTEA DE APEL SVEA
Intrare 04.07.2012

020101
INTRARE: 05.07.2012
DOSAR NR. T 6123-12
ANEXA: 1

Catre
Curtea de Apel Svea

APEL LA HOTARAREA COMISIEI DE ARBITRAJ
prin cerere de citatie

RECLAMANT:

Thomas Lundin
CNP: 530203-2734
Mun. Bucuresti, Sector 1
Str. Ceasornicului nr. 3-7, Ap 16
Bucuresti
ROMANIA

REPREZENTANT:

Avocat Dan Engström
Centrul de Arbitraj & Litigii din Stockholm (SALC)
Birou de Avocatura KB
Biblioteksgatan 3
111 46 STOCKHOLM
Tel: 08-678 97 70
Fax: 08 678 97 79
E-mail: dan.engstrom@salc.se

PARAT:

Societatea de telefonie pe actiuni LM Ericsson (public)
("LME")
C.U.I.: 556016-0680
164 83 STOCKHOLM

REPREZENTANT:	Avocat Christer Danielsson Biroul de avocatura Danielsson & Englund AB Box 5300 102 46 STOCKHOLM Telefon: 08-0708 92 86 48 E-mail: christer@daneng.se
MOTIVUL:	Hotararea comisiei de arbitraj data in Stockholm la data de 5 aprilie 2012

In conformitate cu documentele autorizate anexate acestui dosar, Anexa 1, noi, in calitate de reprezentanti ai domnului Thomas Lundin, inaintam apelul impotriva arbitrajului depus la Anexa 2 si cerem eliberarea unei citatii pentru LME, in baza urmatoarelor:

1. PETITII

1.1 Thomas Lundin solicita Curtii de Apel Svea ca suspende decizia arbitrajului conform Anexei 1, emisa la Stockholm la data de 5 aprilie 2012 printr-o comisie de arbitraj sub incidenta legii arbitrajului.

1.2 Thomas Lundin solicita compensarea cheltuielilor de judecata cu o suma ce va fi indicata ulterior.

2. MOTIVE

2.1 Thomas Lundin invoca faptul ca arbitrajul la cateva puncte si-a depasit competenta si astfel, exista motive pentru a face apel conform § 34, paragraf 1, punctul 2 din Legea procedurii de arbitraj (LSF).

2.2 Thomas Lundin invoca faptul ca, atat alternativ cat si cumulativ, ceea ce s-a prezentat in procedura de arbitraj, fara vreo vina din partea lui Thomas Lundin, este de o asemenea gravitate incat a afectat rezultatul dosarului, in urma caruia exista motive pentru a face apel, conform § 34, paragraf 1, punctul 6 din (LSF).

2.3 In opinia domnului Thomas Lundin intreaga procedura de arbitraj conform Anexei 1 trebuie respinsa, existand motive pentru fiecare dintre aceste puncte. Acest lucru presupune faptul ca toate aceste motive, luate impreuna, presupun respingerea in totalitate a arbitrajului prezentat la Anexa 1.

3. DEZVOLTAREA PLEDOARIEI

3.1 Thomas Lundin poate incepe cu descrierea succinta a urmatorului context.

3.2 Thomas Lundin, care are studii de inginerie civila, a fost angajat in trecut la concernul Ericsson, respectiv in compania Ericsson Telecom AB, in continuare denumita prescurtat "ETX". Lundin si-a inceput cariera in cadrul Ericsson in anul 1979, iar in decursul anilor '80 precum si la inceputul anilor '90, a calatorit in diverse tari in interes de serviciu. La inceputul anului 1996 domnului Lundin a fost intrebat daca doreste sa accepte misiunea de a fi responsabil pentru activitatea concernului Ericsson in Romania, iar domnul Lundin a acceptat. In urma acceptului sau Lundin a fost angajat in perioada 25 august 1996 si pana la 23 august 2003 atunci cand singur si-a dat demisia, la compania Ericsson Telecommunications Romania S.R.L., in continuare denumita prescurtat "ETR". Thomas Lundin a avut functia de "Managing Partner" a acestei companii, ceea ce inseamna "Presedinte" in contractul de munca. Nu este specificat in procesul de arbitraj faptul ca domnul Lundin ar fi fost vreodata angajat al companiei care a solicitat procedura de arbitraj, si anume societatea de telefonie pe actiuni, LM Ericsson, denumita in continuare prescurtat "LME".

3.3 La data de 25 mai 2010 LME a solicitat procedura de arbitraj impotriva lui Thomas Lundin si a cerut ca acesta sa plateasca catre LME o suma de 7 119 110 USD precum si o suma de 252 840 EUR dar si dobanzile aferente celor doua sume conform § 4 si 6 din legea dobanzilor, incepand cu data de 9 octombrie 2012 si pana la efectuarea in intregime a platilor. Convertite in coroane suedeze, cererea se ridica la suma de aproape 50 milioane SEK. Impreuna cu calcularea dobanzilor incepand din anul 2002 si pana la data arbitrajului, cererea se ridica la aproximativ 100 milioane SEK.

3.4 Thomas Lundin, care a primit o parte din aceasta solicitare la data de 2 septembrie 2010, a negat toate solicitarile formulate de LME si la randul sau a solicitat acoperirea cheltuielilor de judecata.

3.5 Ca motiv invocat pentru solicitarea formulata de LME impotriva domnului Lundin, LME a indicat faptul ca, in mod neautorizat precum si fara stirea LME, domnul Lundin a transferat catre el insusi sume de bani care corespund cu cele solicitate de LME, sume de bani care, asa cum LME declara, apartin LME. In plus, LME a indicat faptul ca domnul Lundin a primit si si-a insusit sumele de bani mai sus mentionate, care apartin LME, fara stirea LME si fara a avea vreun drept asupra lor. Astfel se declara faptul ca domnul Lundin a incalcat un contract care se declara a fi existat intre LME si domnul Lundin, un asa numit Contract de detasare in strainatate (in plus, este vorba despre acelasi contract care pentru contestatia domnului Lundin a fost considerat ca fiind intemeiat pentru pozitia LME in instanta). In final LME a indicat faptul ca Thomas Lundin este vinovat de infractiune, ca LME a suferit un prejudiciu ca urmare a acestei infractiuni, ca prejudiciul se ridica la valoarea sumelor de bani solicitate precum si ca Lundin ar

trebui sa fie responsabil pentru acest prejudiciu. Ca motiv in plus, LME a sustinut faptul ca domnul Lundin are o responsabilitate financiara pentru banii care se sustine ca apartin LME, si care se sustine ca i-au fost incredintati domnului Lundin impreuna cu responsabilitatea financiara a lor.

3.6 Thomas Lundin a negat toate acuzatiile care i-au fost aduse si a sustinut printre altele faptul ca LME, nici legal dar nici prin intermediul contractului, nu poate ridica pretentii la respectivele sume de bani solicitate in dosarul de arbitraj, mai ales datorita faptului ca in acest dosar nu a fost controversat faptul ca transferurile sumelor de bani catre Thomas Lundin s-au efectuat din partea altor persoane fizice sau juridice decat LME. Sume mari de bani provin spre exemplu din partea unor persoane fizice sau juridice care nu au nicio legatura cu concernul Ericsson. De asemenea nu a fost contestat nici faptul ca niciuna din persoanele fizice sau juridice care au transferat bani catre Thomas Lundin nu a ridicat pretentii de a primi in totalitate sau o parte din acesti bani din partea domnului Thomas Lundin. De asemenea, niciuna din aceste persoane fizice sau juridice nu a depus vreo pretinsa solicitare catre LME impotriva lui Thomas Lundin. In final, LME, in procesul penal nr. B 5335-03 desfasurat la Tribunalul din Stockholm, departamentul 11 cu hotararea din data de 8 decembrie 2006 care apoi a fost preluat de Curtea de Apel Svea, departamentul 09 ca dosar cu numarul B 184-07, cu hotararea din data de 10 iulie 2008 – pentru a evita acuzatiile de infractiune fiscala grava - a sustinut ca sumele de bani in discutie nu apartin civil LME deoarece cu ajutorul acestora s-au platit facturi catre alte persoane juridice din afara sferei LME. Referitor la declaratiile domnului Lundin, LME a luat o pozitie total opusa si a sustinut de aceasta data ca sumele de bani au apartinut LME tot timpul. In cazul in care decizia arbitrajului va ramane valabila, LME a scapat de raspunderea penala specificand faptul ca sumele de bani nu au apartinut LME ca apoi sa revina in parte asupra declaratiei, specificand ca aceleasi sume de bani apartin acum LME. Acest lucru nu poate fi acceptat intr-un stat de drept.

3.7 In cazul in care LME poate sa demonstreze faptul ca are dreptul, legal sau cu ajutorul unui contract, sa solicite din partea lui Thomas Lundin sumele de bani specificate in dosarul de arbitraj, Thomas Lundin argumenteaza faptul ca o mare parte din sumele de bani solicitate sunt prescriptibile deoarece acesta nu a primit cererea de arbitrare inainte de data de 2 septembrie 2010 iar inainte de aceasta data nu s-a efectuat o cerere prin care sa se solicite anularea procedurii de prescriere.

3.8 In cea de-a treia camera Lundin a sustinut faptul ca, nici in mod ilegal nici fara stirea LME nu a luat parte la tranferurile de bani specificate in dosarul de arbitraj. In schimb, transferurile s-au efectuat pe de o parte intr-un sistem pe care conducerea LME l-a creat pentru a-si asigura contracte printre altele in tarile de est, pe de alta parte cu ajutorul unor plati efectuate catre persoane decidente, politicieni sau alte persoane care puteau sigura LME diferite tipuri de contracte pe piata actuala. Idea din spatele acestor decizii a fost ca transferurile de bani sa nu poata fi urmarite pana la LME in primul rand pentru ca aceste tipuri de plati din acest caz nu erau premise conform legislatiei suedeze. Printre altele, acest tip de

bani nu a apartinut civil LME inca din clipa cand au fost transferati catre un alt beneficiar prin intermediul platilor unor facturi emise. Acesti beneficiari ai banilor la randul lor au platit catre alti beneficiari care la randul lor au platit mai departe, etc. Atunci cand sumele de bani au ajuns la Thomas Lundin, acesta a trebuit sa ii foloseasca pentru a plati oameni politici cu putere de decizie dar si alte persoane persoane decidente, conform instructiunilor pe care le primea din cand in cand din partea conducerii ETR si nu – nota bene - din partea conducerii LME. Lundin a executat aceste instructiuni, si astfel nu a pastrat nici pentru el insusi nici pentru rude din respectivele sume de bani. Datorita naturii platilor, Thomas Lundin poate prezenta cu greu chitante de la oamenii politici cu putere de decizie carora domnul Lundin le-a platit mita din partea LME.

3.9 Motivele contestatiei lui Thomas Lundin reies in general din hotararea dosarului de arbitraj si nu sunt repetate aici.

3.10 Dupa ce comisia de arbitraj a analizat dosarul, aceasta a admis in totalitate toate solicitarile LME din pledoarie. Astfel LME a efectuat o solicitare pentru persoana fizica Thomas Lundin in valoare de 100 milioane de coroane suedeze.

4. DETALIEREA MOTIVELOR APELULUI

4.1 Motivele hotararii in dosarul de arbitraj, care reprezinta 8 pagini din documentul hotararii si care in total contine 43 de pagini, incepe cu intrebarea pe care comisia de arbitraj o adreseaza mai mult sau mai putin: "Pe care dintre parti alegem sa o credem?"

4.2 In cele din urma, dupa ce toti trei membrii comisiei au analizat indelung aceasta intrebare au decis sa accepte dovezile prezentate de LME cu privire la cursul evenimentelor in detrimentul declaratilor efectuate atat de Thomas Lundin cat si de martorii chemati de acesta. Comisia de arbitraj alege prin urmare sa acorde incredere totala LME.

4.3 Conform opiniei lui Thomas Lundin, comisia de arbitraj este una fara idei preconcepute si fara o ratiune manipulata care poate raspunde fiecarei intrebari, luand in considerare dovezile aduse, precum si motivele si circumstantele dosarului. Consideratiile nepertinente, care indicau faptul ca comisia a perceput ca uneia dintre parti i-a fost greu sa clarifice anumite evenimente, sau ca in timpul interogatoriului stresant aceasta a confudat anii in care s-au petrecut evenimentele, etc. nu trebuie in mod necesar sa afecteze judecarea unei alte parti a dosarului. Consideratiile nepertinente, care indicau LME ca fiind o companie multinationala si din acest motiv considerata de comsia de arbitraj ca fiind "prea mare pentru a putea minti sau gresi", nu trebuie sa revina in acest dosar.

4.4 Riscul modului de abordare ales de catre comisia de arbitraj, acela de a alege inca de la inceput partea in care sa aiba incredere, este acela ca drumul cel bun poate

risca sa fie intampinat de obstacole. Astfel, in cazul in care o audiere nu merge in directia indicata inca de la bun inceput pentru a sustine pledoaria, exista riscul ca audierea sa ofere sau sa adauge un continut diferit fata de cel real. Din pacate si acest lucru a reprezentat un factor de decizie in dosarul de arbitraj.

4.5 Una dintre persoanele care urmau a fi audiate in dosar, un anume Dan Ekman, citat de catre LME, a declarat in timpul audierii o serie de circumstante care nu au fost specificate nici in cadrul dosarului de arbitraj, nici in afara acestuia, mai mult de sase (6) observatii pentru fiecare parte. Informatiile oferite de domnul Ekman, mai intai in timpul audierii si apoi in sedinta finala, informatii la care Thomas Lundin a facut referire ca fiind false, au cantarit atat de mult incat reprezentantul domnului Lundin (subsemnatul) a insistat mult timp asupra lor in timpul audierii domnului Ekman. Printre altele, domnului Ekman i-a fost oferita posibilitatea de a analiza si corecta informatiile oferite. Cu toate acestea, domnul Ekman si-a mentinut declaratiile. Tocmai pentru faptul ca informatiile erau cu totul noi, s-a considerat ca acestea au sau ar putea sa aiba importanta mare pentru desfasurarea procesului, si din acest motiv era important ca aceste informatii noi sa fie primite in cronologia dosarului. Din acest motiv Ekman a fost intrebat in mai multe randuri cu privire la perioada cand a avut loc incidentul iar Ekman a repetat raspunsul sau la aceasta intrebare de mai multe ori pana cand in acest context presedintele comisiei de arbitraj a considerat ca domnul Ekman a raspuns la respectiva intrebare de suficient de multe ori. A fost astfel foarte clar si fara abiguitate ce informatii au fost oferite de Ekman si nu a existat loc pentru neintelegeri.

4.6 Informatiile oferite de Dan Ekman au avut o anumita importanta in ceea ce priveste anumite parti din solicitarile efectuate de LME, insa au afectat imediat si alte persoane. Anexele 3-5 din documentul de solicitare (depuse si in acest dosar ca Anexele 3-5), specificau in principiu de la ce persoana juridica a plecat plata mai departe catre cont in numele domului Thomas Lundin. Printre persoanele juridice care se regaseau in aceste anexe era si firma cipriota care in dosarul de arbitraj purta doar numele prescurtat Telworld AG, desi numele corect al firmei din punct de vedere juridic era Telworldag Consulting and Marketing Limited. In masura in care LME nu a avut succes cu pledoaria sa impotriva domnului Thomas Lundin in acest sens, ar trebui ca intreaga solicitare cu privire la suma de 252.840 EUR sa se anuleze. In plus, ar trebui ca si suma de 719.323 USD sa fie anulata, a se vedea mai jos rezumatul din Anexa 6 anexata la acest dosar. Aceasta suma la randul sau ar trebui bineinteles, in cazul nostru, sa aiba impact asupra distribuirii costurilor de judecata, pe de o parte deoarece este vorba de sume importante de bani din sumele solicitate, din punct de vedere matematic, si pe de alta parte deoarce nu au fost alocate resurse semnificative de investigare pentru aceste parti ale dosarului.

4.7 In ceea ce priveste firma cipriota TelworldAG reiese faptul ca a existat un Contract de Consultanta semnat in mod corespunzator de catre LME prin intermediul a doi asa-numiti Ordonatori Corporate care erau de asemenea si reprezentanti autorizati, respectiv Ordonatorul Corporate Göran Uvner precum si

Dan Ekman[1]. Constractul care a fost semnat la sfarsitul lunii mai 2001 este atasat ca Anexa 7 la acest dosar. Firma care, in numele LME, a fost infiintata de catre un avocat pe nume Phillipe Meyer a fost ulterior lichidata si nu a existat in momentul efectuarii solicitarilor in procedura de arbitraj. Fie inainte de lichidare sau in timpul lichidarii, reprezentantii companiei TelworldAG au inaintat solicitari impotriva domnului Thomas Lundin pentru a primi sumele de bani pe care compania i-a platit in conturi in numele domnului Thomas Lundin. Motivele pentru aceste solicitari lipsesc.

4.8 De asemenea, LME nu a afirmat faptul ca domnul Thomas Lundin ar fi luat parte in vreun fel la negocierea respectivului Contract de Consultanta sau in activitatile de ordonare ale companiei. In schimb, reiese in mod cert din dosar faptul ca TelworldAG era condusa in activitatile sale zilnice de catre domnul avocat Meyer, care de asemenea era singura persoana, asa cum sustine LME, care era responsabila de autorizarea platilor din partea TelworldAG catre alti beneficiari.

4.9 Thomas Lundin la randul sau a negat in mod consecvent pe tot parcursul actiunii ca ar fi avut legaturi in acest sens cu aceasta companie, ca ar fi putut influenta in mod direct sau indirect platile din partea acestei companii catre alte conturi in numele sau, nici in scop legitim, nici in scop nelegitim. LME a afirmat initial faptul ca o persoana cu resedinta in Romania, cu numele de Antoniu Petrescu, a autorizat platile din partea TelworldAG catre alte conturi, printre altele si in numele domnului Thomas Lundin – in scopuri nelegitime, asa cum sustine LME. Aceste afirmatii total nefondate au evoluat mai tarziu, asa cum domnul Lundin a perceput, incluzand si afirmatia conform careia atat domnul Petrescu cat si domnul Lundin au putut autoriza aceste transferuri. Nu au fost aduse dovezi in acest sens – nici scrise, nici orale. De asemenea, pentru interogatoriu nu a fost adus nici domnul Göran Uvner nici domnul Phillipe Meyer, desi acest lucru era posibil.

4.10 Domnului Thomas Lunin i-a lipsit orice posibilitate, chiar daca ar fi vrut acest lucru, de a putea influenta compania TelworldAG si pe domnul avocat Meyer in vederea autorizarii platilor catre dansul. Toate platile care au urmat, au fost efectuate conform unei proceduri, care nu a fost elaborata de catre domnul Lundin ci de catre LME, care aveau scopul de a elibera numerar din afara sferei LME pentru a putea plati politicieni si alti oameni cu putere de decizie. Domnul Lundin a platit oameni cu putere de decizie in urma instructiunilor primite de la ETR si nu exista niciun alt motiv pentru care aceste sume de bani sa fie cerute inapoi de la domnul Lundin. Motivul LME pentru pledoarie, acela ca sume de bani care apartineau LME au fost transferati cu ajutorul domnului Lundin in conturi inregistrate pe numele acestuia, fara acordul sau stirea LME, pare astfel nefondat.

[1] Ordonatorii Corporate erau mult mai bine clasati in ierarhia LME si erau numiti direct de catre Directorul General al concernului.

4.11 Nu exista niciun contract care sa urmeze a fi prezentat sau care sa existe atasat la dosar si care sa ii ofere dreptul LME sa ceara domnului Lundin sumele de bani pe care TelworldAG le-a platit catre Lundin. La finalul sedintei nu a reiesit clar in ce mod este compania LME indreptatita sa ceara sumele de bani conform specificatiilor din anexa 6 ale domnului Thomas Lundin, chiar si in cazul in care domnul Lundin ar fi putut influenta transferurile de bani din partea TelworldAG catre conturi inregistrate pe numele sau. De unde avea LME drept asupra acestor sume de bani?

4.12 La sedinta principala a dosarului, LME a citat preliminar trei persoane, printre care Dan Ekman nu se regasea. Aceasta era situatia in documentele prezentate in K IV la data de 18 octombrie 2012. Prin intermediul K V, prezentat la data de 5 decembrie 2012, compania LME a fost nevoita sa prezinte ultimele informatii cu privire la dovezi. Informatiile cu privire la dovezi care au fost prezentate ca Anexa A in K V, in prezentul dosar ca <u>Anexa 8</u>, nu au specificat audierea domnului Dan Ekman. A se vedea pagina 3 din Anexa 8.

4.13 Pentru prima data la 13 decembrie 2011, ca o completare la ultimele informatii cu privire la dovezi, s-a specificat dintr-o data audierea cu Dan Ekman. Deoarece s-a specificat ca aceasta audiere era importanta pentru ceea ce se analiza la momentul respectiv, s-a declarat ca domnul Ekman ar trebui audiat cu privire la *<u>ideea</u>* conform careia contractul de agent a fost semnat intre LME si TelworldAG insa ceea ce acesta a declarat in audiere nu a facut referire nici la dovezile aduse de acesta, nici la tema audierii.

4.14 La momentul audierii domnului Dan Ekman, acesta a sustinut dintr-o data faptul ca l-a sunat pe domnul Thomas Lundin si i-a adresat intrebari cu privire la TelworldAG la care domnul Lundin, conform afirmatiilor domnului Ekman, ar fi raspuns (posibil in cuvinte mai dure) "Ce treaba ai tu cu asta?"

4.15 Subsemnatul reprezentant al domnului Lundin a intrebat daca acest raspuns l-a provocat pe domnul Ekman si daca l-a facut pe acesta sa ia anumite masuri in aceasta privinta. Ekman a declarat faptul ca imediat dupa convorbirea telefonica acesta a raportat discutia catre departamentul de justitie al LME insa nu si-a putut aminti exact persoanele din department carora le-a raportat acest lucru. In mod cert, domnul Carl-Olof Blomqvist era seful departamentului juridic al LME la momentul respectiv.

4.16 In acest punct al audierii era important sa se obtina conversatia telefonica dintre domnul Ekman si domnul Lundin la care se facea referire in ordine cronologica. Un punct important de referinta a fost cel care a urmat, respectiv singura intalnire fizica ce a avut loc intre domnul Ekman si domnul Lundin, la o conferinta organizata la un hotel din Stockholm la care a participat de asemenea si cheful departamentului juridic al LME, Carl-Olof Blomqvist. Este cert faptul ca aceasta intalnire a avut loc. Este cert faptul ca aceasta intalnire nu a avut decat trei participanti: Lundin, Ekman si Blomqvist. Ceea ce este neclar este hotelul precum si data la care acestia s-au intalnit. Lundin si Blomqvist au avut declaratii diferite

cu privire la data cand intalnirea a avut loc, motiv pentru care acestea nu au avut o semnificatie juridica.

4.17 La aceste declaratii, subsemnatul reprezentant al domnului Lundin l-a intrebat pe domnul Ekman daca respectiva convorbire telefonica la care a facut referire in prealabil a avut loc inainte de intalnirea de la hotel sau dupa aceasta. Raspunsul domnului Ekman a fost clar. Convorbirea telefonica a avut loc inainte de intalnirea de la hotel. Domnului Ekman i-a fost adresata intrebarea daca el (sau Blomqvist) nu au considerat necesar sa discute acea conversatie telefonica cu privire la TelworldAG impreuna cu domnul Lundin atunci cand partile s-au intalnit la hotel, mai ales datorita faptului ca domnul Ekman conform propriilor declaratii a considerat ca raspunsul domnului Lundin a fost atat de ofensator incat a trebuit sa raporteze acest lucru departamentului juridic iar de acest lucru lucru a luat la cunostinta in mod rezonabil si seful departamentului, domnul Carl-Olof Blomqvist. Ekman a raspuns ca nici convorbirea telefonica, nici ceea ce a urmat dupa aceasta nu au fost aduse in discutie la acea intalnire, lucru pe care subsemnatul reprezentant al domnului Lundin il considera important.

4.18 Datorita declaratiilor domnului Ekman in timpul audierii sale care au dezvaluit informatii total noi, care nu au mai aparut in dosarul procesului, precum si imposibilitatea acestuia de a clarifica motivul pentru care o intrebare atat de importanta nu a fost adusa in discutie la intalnirea de la hotel care a urmat convorbirii telefonice, comisia de arbitraj a avut toate motivele sa trateze informatiile oferite de domnul Ekman cu foarte mare grija. Acest lucru se refera si la faptul ca LME nici dupa audierea domnului Ekman nu si-a justificat pledoaria si a lasat ca informatiile aduse de catre domnul Ekman sa reprezinte circumstante citate de catre LME in dosar.

4.19 In plus, acest lucru se refera si la faptul ca seful departamentului juridic de la momentul respectiv, domnul Blomqvist, a fost cel care a organizat intalnirea de la hotel – deoarece acesta avea intrebari pentru Thomas Lundin cu privire la o companie necunoscuta pentru domnul Blomqvist, Communications Network. Domnul Blomqvist – care a fost de asemenea audiat in dosar – nu a specificat nicio informatie cu privire la vreo conversatie telefonica declarata de catre domnul Ekman insa a confirmat faptul ca intalnirea de la hotel nu a avut alt motiv decat intrebarile cu privire la compania Communications Network. In aceasta lumina, informatiile oferite de domnul Ekman sunt chiar mai ciudate.

4.20 Cum trateaza acum comisia de arbitraj aceste noi fapte juridice?

4.21 In mod probabil pentru a putea urma linia pe care comisia de arbitraj a ales-o inca de la inceputul dosarului, si anume aceea de a lua partea companiei LME, aceasta comenteaza in mod independent intalnirea de la hotel din anul 2001 astfel, a se vedea hotararea de la pagina 36: "...ca domnul Thomas Lundin in decursul unei intalniri, probabil in anul 2001, a negat orice cunostinta cu privire la Communications Network." (notarea proprie)

4.22 Comisia de arbitraj leaga mai tarziu acest punct, a se vedea hotararea de la pagina 38, paragraful 3, de noile informatii oferite de Dan Ekman si il citeaza in acel moment astfel.

> "Dan Ekman a povestit ca la un moment dat, *probabil in decursul anului 2002,* l-a sunat pe Thomas Lundin si l-a intrebat despre TelworldAG…" (notarea proprie)

4.23 Astfel comisia de arbitraj, in contrast cu declaratiile oferite de domnul Ekman in momentul audierii, a prelungit convorbirea telefonica cu un an mai tarziu decat intalnirea de la hotel in loc de inainte de aceasta. Domnul Ekman nu a declarat niciodata asa ceva. In schimb, conversatia telefonica la care se facea referire s-a intamplat inainte de intalnirea de la hotel. Avand o astfel de modalitate de a trata (sau mai bine zis de a ignora) probele din dosar, nu este deloc dificil, asa cum comisia de arbitraj a facut-o, sa tragem urmatoarele concluzii de la pagina 38 ale hotararii:

> "Dan Ekman si-a rectificat informatiile in mod spontan in timpul audierii si, desi au existat mai multe intrebari cu privire la aceasta situatie, si-a mentinut declaratiile in mod convingator. Prin urmare, comisia acorda incredere informatiilor conform carora Thomas Lundin s-a exprimat mai mult sau mai putin in modul pe care Dan Ekman l-a descris. O astfel de declaratie nu poate fi legata de cea a domnului Thomas Lundin din timpul procesului, conform careia acesta nu a fost implicat in Telworld AG.

> "LME a fost *astfel* proprietarul creantelor declarate in dosar." (notarea proprie)

4.24 Modul comisiei de arbitraj de a trata elementele juridice ale creantelor este menit sa surprinda din ce in ce mai mult. Faptul ca LME, fara ajutorul unui contract si fara niciun ajutor legal, poate *solicita* ("astfel") dreptul la sume de bani, in baza unor informatii (absolut noi) evidentiate in audierea domnului Dan Ekman, inseamna ca comisia de arbitraj a creat noi reguli care nu exista, lucru care se afla in afara competentelor comisiei de arbitraj. Comisia de arbitraj nu a primit o alta competenta decat aceea de a judeca litigiul dintre parti in conformitate cu legislatia si regulile in vigoare. Comisia de arbitraj a specificat ea insasi ca raspunsurile la intrebarile puse martorilor vor fi evaluate conform legislatiei suedeze. In legislatia suedeza nu apare astfel actiunea pe care comisia de arbitraj a efectuat-o.

4.25 Comisia de arbitraj aduce mai departe discutie pentru evaluarea acestui dosar de arbitraj, informatii care abia acum sunt explicate. Astfel, comisia de

arbitraj, care nu luase in considerare aceste fapte in comunicatul catre parti[2] dinainte de decizia finala, si-a schimbat pozitia astfel incat si-a intemeiat decizia, sau cel putin o parte din decizie, pe un fapt juridic care de fapt nu a fost in niciun moment invocat de catre LME. A se compara acest lucru cu dosarul 1998/99:35, pag. 145 dar chiar si cu hotararea Curtii de Apel Svea, departamentul 16, in cazul dintre Systembolaget AB si V & S Vin & Sprit Aktiebolag, hotarare din data de 1 decembrie 2009 in cazul nr. T 4548-08 precum si declaratia juridica a domnului Lars Heuman atasata ca anexa 1 la chemearea in judecata a partilor mai sus mentionate.

4.26 Faptul ca aceste fapte care nu fusesera invocate au influentat decizia se poate observa clar cu privire la modul de prezentare al motivelor din dosar. In primul rand se declara faptul ca in cazul in care hotararea comisiei de arbitraj este intemeiata pe fapte care nu au fost invocate, atunci aceasta hotarare se anuleaza, a se compara cu Legea procedurii de arbitraj 34 § paragraf 1, pag 2, Heuman, declaratia comisiei de arbitraj pag 618 precum si cu Lindskog, Procedura de arbitraj 2005, pagina 932. Nu este inca suficient de clar cum este posibil ca o hotarare data de o comisie de arbitraj care a evaluat o circumstanta ce nu mai fusese invocata – pe langa faptul ca acest lucru este o incalcare a atributiilor comisiei – sa fie in contradictie cu principiul fundamental utilizat in Legea procedurii de arbitraj § 24, primul paragraf, conform caruia unei parti i se ofera posibilitatea de a-si dezvolta pledoaria in masura in care aceasta este necesara. Este fara indoiala dificil pentru Thomas Lundin sa se protejeze impotriva unei circumstante pe care comisia de arbitraj o considera de baza in pledoaria LME desi compania LME nici macar nu a invocat circumstanta in cauza.

4.27 In plus, mai exista motive de a anula hotararea comisiei de arbitraj in baza constestatiei dar si in baza aplicabilitatii Legii procedurii de arbitraj in cazurile explicate mai jos.

4.28 In ceea ce priveste intrebarea cu privire la modalitatea in care Thomas Lundin a utilizat sumele de bani contestate pentru a plati oameni cu putere de decizie, acestea sunt considerate ca fiind mita sau comisioane, si merita luate in considerare.

4.29 In anul 1996, atunci cand Thomas Lundin a fost numit ca responsabil pentru activitatea LME in Romania, aceasta tara era una saraca si subdezvoltata cu foarta multa coruptie. Coruptia era raspandita la fiecare nivel al societatii iar o conditie pentru a putea desfasura afaceri in Romania era aceea ca societatea care urma sa desfasoare activitati comerciale (spre exemplu LME) sa fie pregatita sa plateasca mita nu doar oamenilor politici si altor persoane cu putere de decizie, ci si politistilor, secretarelor oamenilor cu putere de decizie, personalului oamenilor cu putere de decizie, etc. Securitatea detinea de fapt controlul nu doar asupra tarii,

[2] Ceea ce Comisia de arbitraj nu ar fi putut sa faca deoarece declaratia domnului Ekman s-a realizat prima data la sfarsitul procedurii, in cadrul unei audieri in care acest lucru nu era inclus ca reprezentand o dovada sau o tema a audierii, iar inainte de acest lucru s-au discutat doar ajustari cu privire la circumstantele invocate de catre LME.

ci si asupra tuturor conditiilor de a face afaceri in tara. LME era la curent cu toate aceste legaturi de afaceri mai ales prin intermediul comitetului de conducere al ETR, care avea in compozitia sa reprezentanti ai conducerii companiei LME.

4.30 Capitala Bucuresti era un oras construit in totalitate din plati in numerar fara chitante. Moneda de plata era dolarul american (USD). Plata in numerar era efectuata pentru toate tipurile de produse si servicii, inclusiv dar nelimitandu-se la chirii si salarii. Moneda nationala era leu romanesc care in acea perioada a trecut prin devalorizari puternice, in cativa ani ajungandu-se la o devalorizare de 100% anual.

4.31 In momentul in care Thomas Lundin a ajuns in Romania si in Bucuresti, a venit la o companie – ETR – care avea aproximativ 35 de persoane angajate. Angajatii primeau la acea perioada doar o mica parte din salariu in lei romanesti, in timp ce marea parte a salariilor erau platite in numerar si la negru, in dolari americani. Thomas Lundin nu a decis organizarea acestui sistem de salarizare insa a reusit sa il elimine la sfarsitul anului 1999. ETR si LME la randul lor stiau toate aceste lucruri si le-au sanctionat.

4.32 Locatiile inchiriate de catre ETR se aflau intr-o vila situata pe strada Constantin Bosianu. Chiria era aproximativ 5000 USD pe luna si era platita in avans, in numerar si la negru. Ericsson la randul sau stia toate aceste lucruri si le-a sanctionat. Thomas Lundin nu a decis organizarea acestui sistem de plata a chiriei care intre timp a incetat deoarece ETR si-a construit propriile locatii in anul 1998.

4.33 LME neaga sau aduce dovezi care sa demonstreze contrariul circumstantelor evaluate la punctele 4.29 – 4.32 de mai sus. Dimpotriva, LME in declaratia K II din dosarul de arbitraj si-a mentinut pozitia neutra cu privire la aceste declaratii care nu sunt controversiale, deoarece este cat se poate de bine cunoscut faptul ca Romania este o tara corupta. Atat din articolele media cat si din anchetele efectuate in Suedia dar si in strainatate reiese faptul ca societatea din Romania era corupta in orice domeniu, printer altele exista un exemplu si in dosar, <u>Anexa 9 a).</u> In contextul respectiv se poate adauga si faptul ca fostul prim-ministru al Romaniei, Adrian Nastase, a fost condamnat de curand la doi (2) ani de inchisoare pentru activitati de coruptie desfasurate in perioada 2000-2004 atunci cand era prim ministru al Romaniei si se afla la conducerea partidului aflat la putere, Partidul social-democrat – PSD, <u>Anexa 9 b) precum si 9 c).</u> acestea sunt circumstantele care au fost invocate de catre Thomas Lundin.

4.34 La dosar exista declaratia unuia dintre martorii chemati de catre Thomas Lundin, numitul Torsten Pålsson, <u>Anexa 10</u> a acestui document, care in pozitia sa de membru al consiliului de conducere ETR la momentul la care prezentul dosar face referire, a declarat ca board-ul ETR si prin urmare si LME stia faptul ca o societate nu isi putea desfasura activitatea in Romania fara a efectua plati catre mai multe instante, printer altele si catre Securitate, Anexa 10 punctul 17. LME nu a invocat dovezi in acest sens. LME a obiectat impotriva intregului continut al

dosarului de arbitraj in ceea ce priveste declaratiile citate, insa nu si impotriva acestei declaratii.

4.35 In momentul in care Dan Ekman (aceeasi persoana descrisa mai sus) a auzit vorbindu-se de acuzatiile care au iesit la suprafata in urma unui articol aparut in noiembrie 2007, Anexa 11, in care LME era acuzata ca ar fi platit multe milioane catre un conducator parlamentar din Algeria, Djillali Mehri, atunci domnul Ekman – dansul era persoana care a intretinut relatiile cu Djillali Mehri – a recunoscut faptul ca respectivele plati au fost intr-adevar efectuate. Ar fi fost dealtfel foarte greu de negat faptul ca domnul Ekman insusi a aprobat in scris platile catre Sjillali Mehri, Anexa 12.

4.36 Astfel, domnul Lundin precizeaza faptul ca dansul a lucrat intr-o tara si intr-un mediu care solicitau mita (sau cum se alege sa se eticheteze platile in cauza) deoarece LME nu ar fi putut niciodata sa-si desfasoare activitatea in aceasta tara. In plus domnul Lundin mai precizeaza si faptul ca LME obisnuieste in mod constant, cel putin la momentul respectiv, sa plateasca diverse sume de bani catre oameni politici si alti oameni cu putere de decizie pentru a putea obtine contractele pe care le doreau, desi LME refuza sa denumeasca aceste plati ca fiind mita. Aceste declaratii nu sunt atacate de catre LME. In schimb, acestea sunt negate pe de o parte in declaratiile martorului Pålsson din timpul audierii, in declaratiile lui Urs Meisterhans, Anexa 13, dar si in timpul audierii domnului Meisterhans si nu in ultimul rand in timpul audierii domnului Ekman, care a si recunoscut efectuarea acestor plati.

4.37 Din acest motiv este putin probabil, atunci cand se ia in considerare scenariul alternativ, ca Lundin sa fi folosit sume mari de bani pentru a plati politicienii romani doar pentru a-l promova pe....*Thomas Lundin.* Faptul ca, spre exemplu, Thomas Lundin a platit sume importante de bani , asa cum reiese din documentatia procedurii de arbitraj, catre ministrul comunicatiilor din Romania de la vremea respectiva, Dan Nica, este aproape de la sine inteles o masura luata pentru a apara interesele LME. Prin procedura de arbitraj nu s-a clarificat modul in care Thomas Lundin ar fi putut beneficia personal de pe urma acestor tipuri de plati.

4.38 Thomas Lundin declara faptul ca comisia de arbitraj, prin modul sau de a trata dosarul de arbitraj, a incalcat art. 34, paragraf 6 din Legea procedurii de arbitraj. Astfel, comisia de arbitraj nu a tratat cazul in mod impartial, conform principiului de egalitate din Legea procedurii de arbitraj art. 21, motiv pentru care apelul in cauza este valabil, spre deosebire de procesul cu Finn Madsen, Procedura de arbitraj din Suedia, a doua infatisare 2009, pagina 278.

4.39 Conform opiniei domnului Thomas Lundin, este evident faptul ca desi comisia de arbitraj ar fi trebuit sa ia in considerare doar motivele si dovezile care au fost prezentate la dosar, aceasta nu a luat in considerare si dovezile aduse sau faptul ca LME, asa cum a admis si Dan Ekman, a platit compensatii in valoare de ordinul milioanelor de coroane suedeze care persoane politice si cu putere de

decizie din strainatate – faptul ca a existat o astfel de eroare de procedura, fara vina domnului Lundin, a facut ca hotararea sa fie influentata si sa poata exista astfel un motiv de apel. A se compara cu RH 1991:70. Din punctul nostru de vedere, nu se poate exclude faptul ca hotararea a fost influentata. Thomas Lundin declara ca asemenea unei comisii judecatoresti, comisia de arbitraj trebuie sa realizeze cu siguranta o *evaluare a dovezilor*, in care fiecare dovada adusa la dosar este comparata cu o alta dovada contrara adusa la acelasi dosar si astfel comisia poate judeca si analiza respectiva dovada. Comisia de arbitraj ar trebui sa ignore o dovada in cazul in care nu exista o alta dovada contrara adusa acesteia sau in cazul in care circumstantele s-au facut cunoscute in timpul unei audieri sau sunt puse sub semnul intrebarii. O astfel de modalitate de a organiza litigiul partilor nu intra in caracteristicile evaluarii de dovezi. In schimb, din punctul nostru de vedere, aceasta actiune reprezinta o eroare de procedura care incalca art. 34, paragraful 1, pagina 6 din Legea procedurii de arbitraj. Dimpotriva, procedura in cauza incalca principiul evaluarii corecte a partilor, specificata in art. 21 din Legea procedurii de arbitraj, deoarece comisia de arbitraj – care deja luase partea LME inca de la prezentarea circumstantelor dosarului – a ales sa ignore problema fundamentala si anume ca LME intr-atradevar a platit mita, iar apoi, in timpul audierii domnului Ekman – sa nege faptul ca a platit milioane de coroane suedeze catre conducatorul parlamentului Algerian, Djillali Mehri, care prin definitie nu a produs decat o influenta nejustificata asupra hotararii. In ceea ce priveste restul punctelor in care LME a luat mai intai o anumita pozitie, a fost nevoita sa revina asupra declaratiilor, deseori sustinute de informatii false. In pofida tuturor acestor lucruri, comisia de arbitraj a ales sa aiba incredere deplina in informatiile primite de la LME desi acest lucru a fost in contradictie cu principiul evaluarii corecte a partilor.

4.40 Punctele mai sus mentionate referitoare la eroarea de procedura, acestea se pot de asemenea incadra, conform declaratiilor domnului Lundin, la incalcarea art. 34, paragraful 1, pagina 2 din Legea procedurii de arbitraj. Domnul Lundin se refera la faptul ca expresia "depasirea informatiilor" poate implica de asemenea si "ignorarea informatiilor" – in cazul in care comisia de arbitraj nu si-ar fi realizat misiunea sau ar fi realizat-o doar in parte, acest lucru ar fi fost in concordanta cu art. 34, paragraful 1 din Legea procedurii de arbitraj. Niciuna dintre parti nu a atribuit comisiei de arbitraj misiunile importanta de a ignora dovezile aduse care nu au dovezi contrare din partea partilor opuse, sau de a ignora circumstantele prezentate in timpul audierii.

4.41 Motivele pentru care hotararea comisiei de arbitraj trebuie anulata, atat in baza apelului cat si in baza art. 34 paragraful 1, pagina 2 din Legea procedurii de arbitraj sunt prezentate mai jos.

4.42 Asa cum Thomas Lundin declara in mod alternativ dar si cumulativ, in a fost in atributiile comisiei de arbitraj, si prin urmare nici in concordanta cu prevederile art. 34, paragraph 1, pagina 2 din Legea procedurii de arbitraj, ca aceasta sa introduca – asa cum a facut in pagina 40 a hotararii procedurii de arbitraj – o circumnstanta nesolicitata in acest context, si anume declaratiile

domnului Thomas Lundin cu privire la mite, care au fost puse pe seama castigului acestuia in loc sa fie puse pe seama castigului LME. A se compara inscrisul comisiei de arbitraj:

> "In plus, comisia considera ca nu exista sustinere in ceea ce priveste dovada ca sumele solicitate au fost utilizate cu acordul LME la plata mitelor *care ar fi trebuit sa fie in folosul LME"* (notare proprie)

4.43 Din inscrisul prezentat de comisia de arbitraj inaintea concluziei finale, Anexa 14, nu reiese nici faptul ca motivele pe care LME le-a invocat, pagina 2, dar nici circumstantele invocate de aceasta nu au demonstrate faptul ca o parte din sumele pretense au fost utilizate pentru beneficiile LME. Din cauza faptului ca comisia de arbitraj a inclus acest inscris in evaluarea sa si ulterior a adaugat la acesta o declaratie care nu are sustinere, exista motive intemeiate sa consideram ca aceasta comisie si-a depasit atributiile si prin urmare exista motive sa se faca apel. Comisia de arbitraj a adaugat in acest context:

> "Nici domnul Thomas Lundin nu a explicat de ce ar fi avut dreptul la o decontare a platilor mentionate catre terte parti."

4.44 Aceasta declaratie este in sine gresita, Thomas Lundin a specificat faptul ca el, ca director general pentru sucursala LME din Romania, la instructiunile propriului sau board de conducere, a platit diferite tipuri de compensatii catre diferite tipuri de persoane cu putere de decizie. Faptul ca domnul Thomas Lundin a utilizat sumele de bani in acest mod inseamna bineinteles faptul ca domnul Lundin nu este responsabil sa plateasca aceste sume de bani inapoi catre LME. Din dovezile scrise aduse in dosarul de arbitraj (de asemenea aduse si de catre LME) a reiesit, printre altele, ca platile au fost efectuate printre altele si catre ministrul de comunicatii de la momentul respectiv, Sorin Pantis precum si catre o persoana care a sustinut si a condus Agentia de Frecventa – Ana Maria Costache. Este foarte greu de imaginat cum persoana fizica Thomas Lundin ar fi putut beneficia in vreun fel in urma mitelor date catre persoane cu putere de influenta. In schimb, este de la sine inteles ca plata acestor sume importante de bani catre persoane cu putere de decizie din Romania au avut ca scop usurarea desfasurarii activitatilor LME in tara. Aceste circumstante de necontestat, aduse in discutie inca de la prima declaratie a domnului Lundin in procesul de arbitraj, cum ca ETR nu avea o cifra de afaceri impresionanta atunci cand domnul Lundin a ajuns in Romania in anul 1996, insa detinea o cota importanta de piata atunci cand domnul Lundin si-a prezentat demisia inanul 2003, arata faptul ca aceste plati au functionat. In momentul in care domnul Lundin a preluat functia de conducere in Romania in anul 1996, piata din Romania era dominata de concurentii LME – Alcatel si Siemens. In momentul in care domnul Lundin a avut pozitia de conducere, LME a avut o cifra de afaceri de aproximativ 1 miliard USD in perioada 1996-2003. Comisia de arbitraj a indraznit sa faca afirmatia ca aceasta cifra gigantica s-ar fi putut intampla de la sine sau datorita faptului ca produsele si serviciile LME, mai ales in timpul perioadei cat domnul Lundin s-a aflat in pozitie de conducere, au devenit dintr-o data mult mai bune decat alte produse sau

servicii asemanatoare care apartineau concurentilor companiei LME. Acest lucru este foarte departe de adevar, mai ales ca nu a existat niciun precedent care sa demonstreze acest lucru. Prin urmare ambele directii din dosarul comisiei de arbitraj (evidentiate la punctul 4.42 precum si 4.43 de mai sus) incompatibile atat din punct de vedere logic cat si din punct de vedere legal. Insa comisia de arbitraj face referire la ambele punct atunci cand concluzioneaza, in hotararea de la pagina 40 ca "Comisia considera _astfel_ aceasta observatie ca fiind neintemeiata." (notare proprie)

4.45 Din motivele specificate mai sus este clar faptul ca decizia a fost influentata din cauza circumstantelor care nu au fost analizate si luate in considerare de catre comisia de arbitraj, si prin urmare exista motive ca intreaga hotarare a comisie sa fie reevaluata.

4.46 In final, greseala de procedura care incalca prevederile Legii procedurii de arbitraj art. 34, paragraful 1, pagina 6, implica si o incalcare a competentelor conform Legii procedurii de arbitraj art. 34, paragraful 1, pagina 2 – Thomas Lundin declara ca aceasta comisie de arbitraj, in legatura cu motivele prezentate de catre LME, ajunge la o concluzie care nu este bazata pe o analiza a motivelor.

4.47 LME a declarat in prima faza ca Thomas Lundin _a participat_ la realizarea de transferuri de bani in conturile sale in mod ilegal si fara stirea LME. Punctul central al acestui prim motiv este aceasta colaborare care la randul ei se bazeaza pe faptul ca o alta persoana a realizat transferurile de bani. Acest motiv nu este evaluat deloc in dosarul de arbitraj si nu s-a identificat nicio persoana care impreuna cu Thomas Lundin sa se fi aflat in spatele transferurilor de bani. De asemenea nu se evalueaza deloc nici rolul pe care Thomas Lundin l-ar fi avut in aceasta colaborare, in ce conjuncture, la ce transferuri se face referire, etc. In cazul in care acest lucru era neclar, comisia de arbitraj ar fi trebuit sa il clarifice in decursul intregului dosar de arbitraj. In momentul in care comisia de arbitraj, la pagina 39, concluzioneaza faptul ca LME a fost nevoita sa isi anuleze motivul principal, acest lucru se intampla fara a se mentiona si circumstantele relevante in cadrul carora acest lucru s-a intamplat. In dosar nu exista nici macar o declaratie concreta cu privire la cum s-a desfasurat aceasta colaborare.

4.48 LME a legat motivul principal precum si cel de-al doilea motiv de contractul dintre parti precum si de legislatia in vigoare, si a declarat aceste doua motive au la baza atat incalcarea asa numitului "Contract de detasare in strainatate" precum si a legislatiei suedeze. A se compara expresia "prin urmare" din capitolul Motive, pagina 3 a Hotararii comisiei de arbitraj. Comisia de aribtraj nu poate astfel sa analizeze doar primele parti ale acestui motiv, cu privire la colaborarea respectiva, ci trebuie de asemenea sa demonstreze si cum o astfel de colaborare incalca atat contractul dintre parti cat si legislatia, deoarece in baza acestor declaratii au fost formate motivele LME. Acestea nu sunt demonstrate de catre comisia de arbitraj motiv pentru care hotararea acesteia ar trebui anulata in intregime, in conformitate cu prevederile art. 34, paragraful 1, pagina 6 precum si art 34, paragraful 1, pagina 2 din Legea procedurii de arbitraj.

5. DOVEZI

5.1 Thomas Lundin citeaza hotararea comisiei de aribtraj conform Anexei 2, si declara ca comisia si-a depasit atributiile dar in acelasi timp a realizat si o eroare de procedura, conform art. 34, paragraf 1, pagina 6 din Legea procedurii de arbitraj.

5.2 Thomas Lundin nu citeaza nicio dovada orala.

5.3 Thomas Lundin isi rezerva dreptul ca, in functie de cum LME isi formeaza apararea, sa aduca dovezi scrise si orale necesare, din care unele din aceste inscrisuri care sunt anexate acestui apel pot fi considerate astfel de dovezi.

Stockholm, 4 iulie 2012

Semnatura indescifrabila

Dan Engström

Traducere din suedeza

Stampila: CURTEA DE APEL SVEA
Departamentul 2
Nr. dosar: T6123-12
Intrare: 04.07.2012
Document 2

CURTEA DE APEL SVEA
020101
INTRARE: 05.07.2012
DOSAR NR. T 6123-12
DOCUMENT 2

IMPUTERNICIRE

Pentru

Avocat **Dan Engström** din cadrul Centrului de Arbitraj & Litigii din Stockholm (SALC) – Birou de avocatura KB

sau pentru persoana care il inlocuieste,
sa ma reprezinte in procesul impotriva
Companiei de telefonie LM Ericsson (companie publica)
cu privire la solicitarea de daune
precum si pentru a efectua solutionarea, pentru a primi plati si documente de valoare.

Imputernicirea include de asemenea si competenta de a ma reprezenta in toate instantele judecatoresti, dar nu si competenta de a primi chemarea in judecata sau alte tipuri de documente.

De asemenea, imputernicirea include si competenta de a initia orice dosar pentru autoritatile executive, de a discuta cu toate persoanele de contact implicate si de a colecta bani in numele meu

Bucuresti, ……. septembrie 2010

Thomas Lundin
Thomas Lundin

Subsemnata **Pufulete Raluca**, traducător autorizat de Ministerul Justitiei cu nr. **24854/2008**, certific exactitatea traducerii prezentului document din limba suedeză în limba română, traducere care a fost vizată de mine.

TRADUCĂTOR,

R O M Â N I A
BIROUL NOTARULUI PUBLIC

BIROUL NOTARILOR ASOCIAŢI
ALBU GHEORGHIŢA ŞI ALBU RĂZVAN - MARIAN
ORD. MIN. JUSTIŢIEI nr. 757 / C / 2007
C.I.F.: RO 21568560
Calea Floreasca nr. 95, Sector 1
Cont: RO33RZBR0000060000473547
RAIFFEISEN BANK - Suc. Dorobanţi

ÎNCHEIERE DE LEGALIZARE A SEMNĂTURII TRADUCĂTORULUI

Nr. 711 din 20.11.2012

ALBU GHEORGHIŢA,
NOTAR PUBLIC
_______________, Notar Public, conform Art. 8 lit. "e" şi "j" din Legea nr. 36/1995, cu modificarile si completarile ulterioare, legalizez semnătura traducătorului autorizat **Pufulete Raluca**, de pe cele 1 exemplare, în baza specimenului de semnătură depus la biroul nostru.

S- încasat onorariul 30 + 24% TVA cu chit. nr. 7038 din data de 20.11.2012

NOTAR PUBLIC,

